

جمعه 30 شهریور 1397 - 11 محرم 1440 - 21 سپتامبر 2018

تهاجم چرخ بال های آمریکایی به کشتی خدماتی "ایران اجر" در خلیج فارس (1366ش)

**تهاجم چرخ بال های آمریکایی به کشتی خدماتی "ایران اجر" در خلیج فارس (1366ش)**

با ورود نیروهای نظامی آمریکا به خلیج فارس، آنان قصد داشتند که ضمن معرفی کردن ایران به عنوان کشور جنگ طلب، قطعنامه شدیدالحنی را به تصویب برسانند که شامل مجازات علیه کشور متخاصمی بشود که از اجرای مفاد قطعنامه 598 شورای امنیت خودداری کند. در مقابل، ایران نیز، ضمن اقدامات تلافی‌جویانه در برابر عراق، تلاش‌های دیپلماتیک خود را برای تغییر و جابجایی بندهای قطعنامه 598 انجام می‌داد. بنابراین تشدید حملات عراق نیز در چهارچوب سیاست‌های این کشور و آمریکا معنا و مفهوم داشت. از این رو، دولت آمریکا به دنبال بهانه‌های رای بود تا بتواند ایران را کشوری جنگ‌طلب به دنیا معرفی کند. بنابراین پس از چندین روز کنترل و شناسایی، اقدام به حمله به کشتی ایران اجر نمود. در 30 شهریور 1364، کشتی تدارکاتی و لجستیکی ایران، موسوم به "ایران اجر" متعلق به نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران که از بندرعباس به سوی بندر بوشهر در آب‌های بین‌المللی در حرکت بود، از سوی دو فروند هلی‌کوپتر آمریکایی به اتهام مین گذاری، بدون هیچ هشداردی مورد حمله قرار گرفت که طی آن، 4 تن از خدمه کشتی شهید و چهارتن نیز مجروح شدند، همچنین ده ملوان دیگر این کشتی را به ناو فرماندهی آمریکا در منطقه منتقل کردند. پس از این حادثه، سفیر آمریکا در سازمان ملل اعلام کرد که چون این کشتی در حال مین گذاری بوده است، بر اساس قوانین متعارف، مستلزم برخورد بود. چند روز بعد، مجلس سنای آمریکا با حمایت از اقدام نظامی نیروی دریایی آمریکا، قانونی تصویب کرد که به موجب آن، نیروی دریایی آمریکا، حق داشت هر کشتی ایرانی را که سعی کند مانع از عبور کشتی‌های آمریکا شود، غرق نماید. تمامی این کارها، برای فشار به ایران برای قبول قطعنامه 598 توسط ایران و منزوی ساختن آن بود که به شکست منجر گردید.

آغاز حرکت اسرا و اهل بیت "امام حسین" (ع) به شام (61 ق)

با پایان یافتن روز دهم محرم سال 61 قمری و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفایش، یزیدیان به غارت کاروان حسینی پرداختند. آنان خیمه‌های امام را سوزانده و از به یغما بردن جزئی‌ترین وسایل دریغ نکردند. سرانجام کاروان امام حسین(ع) این بار به رهبری امام سجاد(ع) و حضرت زینب کبری(س) در شامگاه روز یازدهم محرم به طرف کوفه حرکت داده شدند و نهضت حسینی، به شکلی دیگر ادامه یافت. هرچند، دشمن توانسته بود نیروهای امام را در ظاهر شکست دهد ولی رسوایی‌های حکومت جور بنی‌امیه و افشاگری‌های امام سجاد(ع) و حضرت زینب(س) روی امویان را در تاریخ سیاه کرد و قیام امام حسین(ع) و راه پاک او را جاودانه ساخت.

درگذشت "پابلیوس ویرژیل" شاعر بزرگ روم باستان (19 ق.م)

پابلیوس ویرژیلیوس مارو، معروف به ویرژیل شاعر بلندآوازه ایتالیایی در پانزدهم اکتبر سال هفتاد قبل از میلاد مسیح(ع) در خانواده‌ای روستایی در آندز در ایتالیا به دنیا آمد. وی تحصیلات خود را در میلان و رم به انجام رساند. دوران رشد ویرژیل، در یکی از متشنج‌ترین دوره‌های تاریخ روم قدیم سپری شد در حالی که جنگ‌های داخلی و رقابت‌های گوناگون بر سر قدرت، جامعه را در ناآرامی قرار داده بود. اوضاع زمان، در روحیه ویرژیل، کینه‌ای شدید نسبت به نفاق و ناسازگاری میان ملت و هم‌چنین عشقی عمیق به برقراری صلح در نظام حکومتی استوار پدید آورد که در آثار بعدی او انعکاس یافته است. زندگی شهرستانی ویرژیل در عین حال که او را در مجاورت زندگی روستایی و کشاورزی و چشم‌اندازهای طبیعت قرار داده، عشق به عالم انسانی آمیخته با تلاش و علاقه به مردم فعال و قابل احترام و احساس زندگی کلی و جهانی و عواطف دینی را در او ایجاد کرده بود. ویرژیل در دوران تحصیل، علاقه وافری به خواندن آثار نویسندگان به ویژه شعری روم و یونان داشت و خود نیز در علم معانی و بیان و فلسفه، دانش فراوانی کسب کرد. وی پس از پایان تحصیلات خود، به سرودن شعر پرداخت و زندگی و مطالعات خود را به طور کامل در اختیار شعر و شاعری قرار داد. عشق و علاقه بی‌رلم‌حده به زادگاه خود و مردمی که در آن به کشاورزی مشغول بودند، اساس الهامات اشعار ویرژیل را تشکیل می‌دادند. ویرژیل عضو انجمن ادبی رم بود و در همین جا بود که منظومه اشعار شبانی خود را در سال 37 ق. م تصنیف کرد. در این اشعار، ویرژیل زندگی روستایی را به روش گذشتگان یونانی خود مورد توصیف تخیلی قرار داد. اما مهم‌ترین کتاب او که باعث شهرت دیرپای وی در زمینه ادبیات در جهان شده است، کتاب "اِنه‌اید" است. این کتاب، حماسه ملی مردم روم، بزرگ‌ترین منظومه عهد باستان و یک شاه‌کار ادبی در شعر حماسی جهان به شمار می‌رود که در دوازده بند سروده شده است. هدف ویرژیل و یکی از دلایل عمده او در سرودن منظومه اِنه‌اید پدید آوردن پیشینه تاریخی همراه با شخصیتی نیمه خدایی به عنوان قهرمان ملی برای رم است. سبک این منظومه جدی که فاقد روح جسارت و ماجراجویی است، درون‌گرایانه و صمیمانه با نگارش دقیق می‌باشد که کمتر موضوعات تکراری دارد. کمال اسلوب و سبک، بیان و وزن و آهنگ و توازن، برجسته‌ترین ویژگی این منظومه است. منظومه اِنه‌اید نیز، از نظر وزن، بزرگ‌ترین و پرشکوه‌ترین شعری دانسته‌رلم‌اند که تاکنون در زبان انسان جاری شده است. ویرژیل در اِنه‌اید، چیزهای اعجاب‌آور و مافوق الطبیعه از عالم الوهیت، آسمان و زمین، دریا، رب‌النوع‌ها، قهرمان‌ها و نیمه خدایان را به امور بشری و سفرها و شکنجه‌های ناشی از جنگ می‌آمیزد. خدایان جاودانی و سنگدل، فرمان می‌رانند و بشر بر روی زمین، همچنان به رنج بردن ادامه می‌دهد. ویرژیل با ارائه این اثر، در شمار بزرگ‌ترین شاعران روم باستان قرار گرفت که شعرش بیشترین تأثیر را در ادبیات جهان داشته است. او هم‌چنین برجسته‌ترین چهره در ادبیات لاتینی است که در سراسر قرون وسطی، دارای نفوذی فراوان بوده است. پابلیوس ویرژیل سرانجام در 21 سپتامبر سال نوزدهم قبل از میلاد، در 51 سالگی درگذشت.